پیام مسعود رجوی

به خواهران و برادران دانش آموز

به مناسبت آغاز سال جدید تحصیلی

انهم فتیه امنوا بربهم و زدناهم هدی ، وربطنا علی قلوبهم . . .

همانا ایشان جوانانی هستند که به پروردگار تکامل بخش خود گرویدند و ما بر هدایت و راه یافتگی‌شان افزودیم ودلهایشان را به یکدیگر پیوند زدیم . . . (سوره‌کهف) .

خواهران و برادران عزیز ،

سال تحصیلی جدید را در شرایطی آغاز می‌کنید که به همت مبارزات‌خونین خلق قهرمانمان نظام سیاسی آریامهری دگرگون شده است . در این پیروزی‌که‌البته با شرکت همهٔ مردم بدست آمد نقش شما عزیـزان دانش آموز بسیار شورانگیز و چشم‌گیر بود . نقشی که موردتائید حضرت آیه الله خمینی قرار گرفت وپدرطالقانی که اکنون در میان ما نیست و آنهمه دوستتان میداشت ، بارها برآن گریست .

بدون شک از شما ستارگان درخشان صبح آزادی انتظاری جز این هم نبود . چراکه نسل شما بر خلاف نسلهای پیشین در آغاز دفتر مبارزات خونین‌مسلحانه‌ای تولد یافت که هر صفحهٔ آن با فداکاری و قهرمانی و جانبازی شهیدی رنگین شده است . آری شما شاهد شکنجه و اعدام هزاران رضائی وبدیع زادگان بودید که در سراسر این کشور از هر شهر و دیار قیام کرده بودند . لیکن امروز مسأله این است که رسالت انقلابی و تعهد مکتبی نسل شما تازه اوج میگیرد . زیرا که ما فقط اولین گام را در مسیر انقلابی که تا محو کامل آثـار سلطهٔ امپریـالیسم و پایگاههای ارتجاعی‌اش و نفی هر گونه بهره کشی و ستم و وصول به قلهٔ توحید و یگانگی ، استمرار خواهد داشت ، برداشته‌ایم .

آری ، بی هیچ تردید آینده متعلق به ماست . آینده‌ای بس‌شکوهمند وتابناک

که مبشر رستگاری تمام فرزندان انسان در قالب جامعهٔ بی طبقه توحیدی است. هم‌اکنون آوای چنین اجتماعی را درخروش خلقهامی شنویم. طنین انقلاب سه همان وستمکشان‌که هم چون بهمنی‌ستر در راه‌های تاریخ فرودمی‌آید وطومارهرجنبنده ضد تکاملی را درهم می‌پیچد، این همان وعدهٔ حق خدائی است. سلاح‌سرخت و خدشه ناپذیر که همه انبیاء و صالحین پیام آورآن بوده‌اند.

خواهران و برادران عزیز؛ شکوفه‌های بهار آزادی

بیاد دارید که رژیم شاه برای خنثی کردن نقش انقلابی شما که پر شورترین پیام رسانان و قاصدان سرخ فام جنبش بودید، چگونه تلاش میکرد با برنامه‌های دوتانون محیط و سیلی را آلوده و مسموم کند. او از رشدآگاهی سیاسی واجتماعی شما و گسترش اندیشهٔ مردمی و انقلابی اسلام هراس داشت. بنابراین هم چنانکه دین را از سیاست و حکومت جدا معرفی میکرد، سعی می‌نمود تا درس و مدرسه را نیز از سیاست مجرا سازد. حال اینکه میدانیم مطابق بینش تعهد آفرین اسلام علم و عمل ــ عمل مردمی و انقلابی ــ هرگز نمی‌توانند از یکدیگر جداتلقی شوند. زیرادر اسلام درس معلم ومدرسه، عینا" همان درس مکتب ومحراب است که‌تماما" دردرس مرگ و زندگی‌یکی می‌شوندوهدف تکاملی واحدی می‌یابند. بگفتهٔ ابراهیم پیامبر

ان صلاتی ونسکی و محیای و مماتی لله رب العالمین (قرآن)

همانا که نماز من و پرستشم و زندگی و مرگم تماما" در جهت خدای تکامل بخش جهانیان است.

و چنین است که باز هم بگفتهٔ قرآن، فرزند انسان را در سراسر گشت وگذار زندگی نصیبی جز خواری و مسکنت نخواهد بود مگر اینکه سلسلهٔ اعمال خودرا با رشته‌های خدائی و رشته‌های خلقی پیوند داده باشد. آری، براستی هیچ‌رستگاری و نجاتی جز با ریسمان خدا و ریسمان خلق متصور نیست. والا آنچه میماند چیزی جز غضب خدا و دوری از جادهٔ کمال نیست.

" *ضربت علیهم الذله این ما ثقفوا الا بحبل من الله و حبل من الناس و باؤ بغضب من الله و ضربت علیهم المسکنه* .... (*آل عمران*) "ــ آیه ۱۱۲

برایشان در هر کجا که یافت شوند ذلت و خواری مقرر شده است مگر به ریسمانی از خدا و ریسمانی از مردم و الا خشم خدا را خریده‌اند وبرایشان مسکنت و پریشانی خواهد بود... "

باین‌ترتیب تنهادر چنگ زدن به‌ریسمان‌خداوریسمان‌خلق‌است‌که‌زندگی‌انسان

مفهوم ومعنای واقعی و والای خودرا بازمی‌یابد. [illegible] بهتر بگوئیم، زندگی به معنای تکاملی و توحیدی [illegible] که با مبارزه پیوند خورده باشد. مبارزه با [illegible] بنابراین دست شستن از مبارزه و خانه [illegible] ترک و طیفه انسانی و سرانجام دست برداشتن از [illegible]

مانع های اجتماعی راه خدا و خلق که وظیفه هر انقلابی صمیمی از هم دریدن آنهاست، چنانکه پدر طالقانی در آخرین پیام‌های اسلامی و درس‌هایش اعلام نمود به ترتیب عبارتنداز: استبداد، استعمار و استثمار. اینها همان سدهای ضدتکاملی و ضدانقلابی جادهٔ حقیقتند که بر سر راه تعالی انسان کمین کرده و او را ازوصول به سرنوشت شکوهمند تاریخی‌اش باز میدارند وبه ارتجاع می‌کشانند.

خواهران و برادران عزیز، خروش‌های امروز و امیدهای فردا،

پس بکوشیدتابه درس‌ها وتکالیف روزمره غنای مکتبی و مبارزاتی بدهید. در شرایط کنونی امروز چنین چیزی بطور خلاصه در مبارزات متناسب سیاسی به منظور روشنگری سیاسی و اجتماعی و متشکل نمودن همهٔ صفوف خلقمان درجهت استمرار انقلاب و از میان برداشتن موانع راه خلاصه می‌شود. براستی هم که درمسیر رهائی و یگانگی (توحید)، بنا کردن ایرانی آزاد و آباد، در صفوف پیشتاز خود قویا" نیازمند مجاهدات پیگیر شماست.

اجازه می‌خواهم، باردیگر رهنمودهای چندی راکه می‌تواندمددکارشمادراین مجاهدتها باشد، تکرار کنم.

۱ــ مجاهدات شما بایستی دست در دست مردم محروم و با علم و اطلاع هر چه کاملتر نسبت به احوال و رنجها و خواستهای آنها باشد. جامعه گردی و سر زدن دائمی به کارخانه‌ها، مزارع و نقاط محروم و فقیر نشین که از آغاز یک سنت تشکیلاتی مجاهدین خلق بود، بسیار ضروری است. سعی کنید مستقیما" با آنها صحبت نموده و از مسائل و نیازمندیهایشان مطلع شوید.

۲ــ تلفیق صحیح وظائف و تکالیف درسی با مسئولیتهای انقلابی تنها در چهار چوب یک انضباط و برنامهٔ منظم امکان پذیر است که از هم اکنون بایستی به آن عادت نمود.

۳ــ فعالیت‌های شما حتی المقدور بایستی دسته جمعی و با روحیهٔ اجتماعی و گروهی صورت پذیرد. خود را به مشورت و همفکری موظف کنید.

۴ــ تاءسیس کتابخانه، انجمنهای مختلف و ایجاد روزنامه‌های دیواری وبرگزاری

مراسم مختلف، فعالیتهای شما را به سطوح بالاتر ارتقاء خواهد داد.

۵ــ پرورش جسمی و بخصوص ورزشهائی از قبیل کوهنوردی برایتان خیلی لازم است.

۶ــ پرورش ذهنی و معنوی شما از طریق مطالعات مفید و سازنده و به ویژه سرگذشت‌ها و زندگانیهای انقلابی، مخصوصا" تاریخ فوق العاده غنی صدر اسلام و دقت در سایر انقلابات امکان پذیر است. تا آنجا که می‌توانید در جهت افزایش آگاهی سیاسی و اجتماعی خود تلاش کنید.

۷ــ از هر آنچه که در ارادهٔ رزمندهتان خللی ایجاد می‌کند بپرهیزید و تاآنجا که می‌توانید در تزکیه انقلابی خود بکوشید و از راحت طلبی بپرهیزید.

۸ــ احترام به پدر و مادر و کمک در کارهای خانه، رسیدگی متناسب به مشکلات خواهران و برادران کوچکتر بسیار ضروری است.

۹ــ از هر گونه کمک به همسایه‌ها و مردم محله دریغ نکنید.

۱۰ــ سپاسمندی و احترام نسبت به آموزگاران و دبیران وارسته و متعهد و سود جستن از راهنمائیهای شایستهٔ آنها از ارکان اخلاق انقلابی است.

۱۱ــ روحیهٔ همکاری و گذشت و بردباری را در خود تقویت کنید. رستگار کسی است که بالاترین زحمت را می‌کشد ولی کمترین سهم را انتظار دارند. فداکاری و گذشت و پیشقدمی در رنج و زحمت درس نخستین مکتب توحید است. از خود نمائی و تعریف از خود و کارهایتان اکیدا" بپرهیزید.

۱۲ــ وقت خود را هرگز بیهوده تلف نکنید. در اتوبوس نیز می‌توان از وقت استفادهٔ مناسب را برده مثلا" : مطالعه کردن یا حفظ کردن و مرور آیات قرآن و فرازهای نهج البلاغه و جملات و رهنمودهای انقلابی و یا حسابرسی روز مره در کردار و برنامهٔ خود.

با درود انقلابی به همهٔ شما

و آموزگاران و دبیران مردمی‌تان

مسعود رجوی

۲۶/شهریور/۵۸